

(א) פסחים יט. חגיגה כ.
(ב) חגיגה כד. (ג) בגופין.
(ד) ללא. ז"ק, (ה) כלים פכ"ז
מ"ט ויפ"כ מ"ו, (ו) [במדבר
ז', (ז) בגופין. ז"ק, (ח) ז"ל
עריבה, (ט) ז"א וזח"כ וג'י
ז"ק אלף אח"כ וזחור, (י) שם
איתא אלף שצרי כו, (יא) וכל.
(יב) [ויסבג'ן, (יג) מוסבג'
דעוקין], (יד) וע' מ' וזחמ,
קס: ד"ה חיבור,

1. והריים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה
ואת כל הלכנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח
ריח ניחוח אֶזְכְּרָתָהּ לִי:

(א) גב' שבע ליה טומאה או
לא: (ב) רש"י ד"ה מי תנן
כלי מחבר אי תנא בלי
מחבר הוה משמע וכו'
נטמא זה אבל מזכר
משמע:

גמ' שלא יביא עשרון
בשני בלבים. עי' לקמן דף ק
ע"ב תוס' ד"ה אפשר:
שם טי אמר' שבע ליה
מומחה. עיין שם דף לא
ע"ב תוס' ד"ה פחות:
תוס' ד"ה שאין בו דלא
היה מעולם צריך לבל. ע'
בהר"ש פ"א דטהרות משנה
ט:

כלי מצרף מה שבחברו
 קדש. חמיוט אולגס
 הכהה לכל אחד טעם
 לחם מן הכלי מרפן
 לעית סלן חמיה אחת
 ועמאלו קדש (יחזקאל ב.)
 עבירה ארוכה ובה אולג
 קדש מכלן אולג קדש
 קדש ואין נועל ואין זה
 ונגד טעם אולגין שרגלם
 ונגד וכלל לא נגד ואולג
 מטעם לוי אפילו נשמי
 ואפי' אולגין נשמי
 רשעים עמאלם מרפן
 (פסחים יט.) צריך לכלי.
 דומים קדושות מרפן דלירי
 מה קדש לכל מרפן ואשמי
 רצף לכלי כגון שרי מנה
 שכן אפילו כלי אולג
 מרפן (חגיגה כד.)

בפני עמם. משמע שמוזז מוז בלל
הכלי ביד קומץ שאריו מעובר וכן
כזו: **דיו** דין דמערקט אף לא גנע.
קומצן וקמני כשרות אלמא ארבע.
דמורימא: אמר רבא **דילמא** לאו
דקאי קומץ בפני עמם יא: **בגושיין**
השעין **כמסרק.** גופי
המנהג מחולקין מראש האחד מוז כדי
קומץ ומוז דין קומץ אבל בראש
האחד נוגעין כמסרק זה שמאל אחד
המאובר ומאל אחד שניני מפחורות:
דשני תחלים מחולקין
מאז לקומץ מוז על זה משום דירוק
ללי: **ורבים ממו.** בקומיא: **דומיא**
יד' כלים. כגון דלין נוגעין זה בזה:
נגזן קפיוז כבדא. שחקק מדה
קטנה בתוך מידה גדולה ונתון בפנימי
אין שערן וחצי בחיורן דלע"י דערביי
החצוין מעילאי בגודש הכלי:
דמפסקי מחילא ממהאי. דלין
עירוב בגודש עירוב האול ואינו יא
הכלי הכל. ופאה דייקנין הא כלי
דומיא דהאי שקהו בשני כלי

במסכת טהרות פרק שמיני (מ"ח) עריבה שהיה קטפרס ^(א) (ונלוך) מלמעלה ומשקה טופח מלמטה וג' חמיות כבילה אינן מלטרפות ושחים מלטרפות ור' יוסי אומר אפי' שחים אינם מלטרפות אלא"ה כי ר' יוחנן משקה והם היה משקה עומד אפי' בעין החרדל מלטרף ר' דוסא אומר האוכל פרוז או קינו מלטרף וזו אסופסתא ^(ב) מניא אתרוג שגפרך ותחבו כבוס או חבית מהרי זה אינו חיבור שחין חיבורי ארבע חיבור ^(ג) עישה שלשה במי פירות טהורה שאין לך דבר שמחבר את האוכלין אלא שבעה משקין ודבר תימה הוא אם ^(ד) לשת מי פירות אינה מועלת לחבר את הקמח ושמה לשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט ^(ה) דבר שאדם לש במי פירות עמים שמי פירות מחברין ב' חלאי יחסי' עישה ^(ו) במשקין הבאין מזה לזה ^(ז) : ועשרה

היה את האחר משום צירוף כלי מי אמרין דלא מהני צירוף אלא לטומאה שאיננה בתוך הכלי או לא חמירין: ונעמא אחד מהן. ואח"כ הניח